

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.
Josep Maria PIJUAN CANADELL
Concepció BARON MORA
Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL

Andorra la Vella, vint-i-quatre de novembre del dos mil disset.

VIST en judici oral i públic pel Tribunal de Corts, la Causa núm. 6000117/2016, seguida pel presumpte delicte menor de lesions per imprudència greu contra l'acusat F. J. L. B., nascut el 8 de maig de 1959 a Louredo-Vieira, Portugal, fill de Manel i de Deolinda, de nacionalitat portuguesa, resident al Principat, amb antecedents penals no computables, en llibertat provisional, defensat per la Llettrada Sra. Sandra JIMÉNEZ GONZALEZ; i per una contravenció penal de lesions per imprudència lleu contra P. L.

S., nascut el 12 de juliol de 1951 a Yass, Austràlia, fill d'Alexandria i de Barbra, de nacionalitat australiana, resident al Principat, defensat per la Lletrada Sra. Meritxell VERDÚ MARQUILLÓ; i contra les responsables civils solidàries, Cia. ASSEGURANCES GENERALS, SA, defensada per la Lletrada Sra. Sandra JIMÉNEZ GONZALEZ, i Cia. ANDORRANA D'ASSEGURANCES, defensada per la Lletrada Sra. Meritxell VERDÚ MARQUILLÓ; sent parts acusadores el Ministeri Fiscal representat pel Sr. Alfons ALBERCA SANVICENS i l'acusació particular constituïda per M. G. T., C. V. R., I. G. V. i E. G. V., defensats per la Lletrada Sra. Elsa BUCQUET CASANOVA; i ponent el Magistrat Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL.

RESULTANT PRIMER. SÓN FETS PROVATS I AIXÍ ES DECLARA: vers les 17:54 hores del dia 2 de desembre del 2011 l'acusat F. J. L. B., nascut en data 8 de maig de 1959, de nacionalitat portuguesa, amb antecedents penals no computables per raó de la present causa, conduïa la furgoneta de la seva propietat marca Fiat Ducato matrícula (AND) XXXXX, amb assegurança vigent a la Cia. ASSEGURANCES GENERALS, SA, per la carretera general CG-2 en direcció del Pas de la Casa a Soldeu, duent com a passatger a M. G. T..

El tram per on circulava era una recta, amb un pendent superior o igual al 6 per cent, senyalització vertical de limitació específica de velocitat a 30 km/h, la calçada coberta per una capa de glaç, de nit i sense enllumenat artificial, i visibilitat reduïda a uns 10 metres degut a la boira espessa, el vent i la lleugera nevada que queia.

Passats uns metres del Cap del Port d'Envalira, a l'alçada del Km. 26'7, tot i circular l'acusat a velocitat adequada, perdé el control del vehicle a causa de la presència de gel a la calçada, xocant amb la part frontal dreta contra un talús de neu acumulada a la cuneta dreta, segons el seu sentit de marxa, quedant la

furgoneta entravessada en una forma obliqua, envaint amb la seva part posterior part del carril per on circulava. Malgrat la posició en què quedà la furgoneta a la calçada, que constituïa un perillós obstacle per la resta d'usuaris per causa de la manca de visibilitat derivada de les condicions meteorològiques del moment, l'acusat F. J. L. B. no senyalitzà la presència de la furgoneta, deixant-la fins i tot amb les llums apagades.

L'acusat i el seu acompanyant M. G. T. varen baixar de la furgoneta, quedant-se aquest dempeus al costat del lateral posterior dret del vehicle, duent posada una armilla reflectant, mentre l'acusat es disposava a treure la furgoneta fent marxa enrere, moment en que, restant encara la furgoneta aturada i amb el motor apagat, el denunciat P. L. S., nascut en data 12 de juliol de 1951, de nacionalitat australiana i sense antecedents penals, que circulava amb el vehicle marca Volkswagen Bora matrícula britànica XXXXXXXX pel mateix carril i en el mateix sentit, col·lidí amb la part davantera dreta del seu vehicle contra la part lateral posterior dreta de la furgoneta, al no poder advertir la seva presència amb suficient antelació, malgrat l'intent d'esquivar-la i al fet de conduir P. L. S. a velocitat adequada a les condicions de la calçada i meteorològiques, duent pneumàtics de contacte nous en el seu vehicle. A conseqüència d'aquesta col·lisió, la furgoneta es desplaçà lateralment vers l'esquerra colpejant amb la part lateral posterior esquerra el cos de M. G. T., fent-lo caure al terra.

Tot seguit l'acusat F. J. L. B. anà a veure l'estat en que es trobava el seu company M. G. T., moment en el qual s'adonà que s'acostava el camió bolquet marca Mercedes Benz, model Actros, matrícula (AND) G7974, conduït per Luis GOMEZ COLLAZO, començant a gesticular amb els braços per advertir al conductor del camió de la presència de la furgoneta, no podent evitar però que el camió col·lidís també contra la furgoneta, concretament contra la part situada entre les dues portes esquerreres, sense impactar però contra el cos de M. G. T..

A conseqüència de l'atropellament M. G. T., nascut el dia 28 de maig de 1943, patí hemorràgia subaracnoidal a ambdós hemisferis, hematoma subdural a hemitentori dret, focus hemorràgics puntiformes en lòbul frontal dret i ganglis de la base drets, fractura longitudinal del temporal esquerre travessant el penyal temporal fins al parietal, fractura d'ós gran de la mà dreta, fractura de la clavícula esquerra i diverses infeccions urinàries, lesions que precisaren tractament mèdic per a la seva curació i que tardaren en curar 516 dies, tots ells de baixa laboral, restant-li seqüeles consistentes en un trastorn orgànic de la conducta de caràcter irreversible, que li genera alteració de la memòria a curt, mig i llarg termini, alteracions de caràcter (irritabilitat), alteracions de la son, apatia, abúlia.

El vehicle Volkswagen Bora matrícula britànica XXXXXXXX era propietat de Lesley Clare SCORGIE i tenia concertada pòlissa d'assegurances vigent amb la companyia ANDORRANA D'ASSEGURANCES.

La Caixa Andorra de Seguretat Social (C.A.S.S.) ha abonat prestacions per compte del lesionat M. G. T. per un import de 60.039,58 euros, que reclama.

RESULTANT SEGON. El Ministeri Fiscal, en el seu escrit de qualificació provisional, qualificà els fets com a constitutius d'un delictes menor de lesions somàtiques o psíquiques greus i pèrdua o inutilitat d'un òrgan o sentit per imprudència greu, tipificat a l'article 117.1 del Codi penal, i d'una contravenció penal de lesions per imprudència lleu de l'article 477.2 del mateix Codi, estimant que l'acusat F. J. L. B. era responsable penalment en concepte d'autor del delictes menor, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat criminal, sol·licitant per l'acusat la pena de quatre mesos de presó condicional i dos anys de privació del permís de conduir, i estimant al denunciat P. L. S. responsable penalment en concepte d'autor de la contravenció

penal, sol·licitant per a ell la pena de multa de mil euros i dos mesos de privació del permís de conduir, així com als dos el pagament solidari de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil i de conformitat amb el que disposa l'article 18 del Codi de Procediment Penal, el Ministeri Fiscal demana la condemna de l'acusat i del denunciat, solidàriament amb les seves respectives companyies asseguradores, a satisfer a la Caixa Andorra de Seguretat Social (C.A.S.S.) l'import de 60.039,58 euros, en concepte de prestacions de reembossament, d'incapacitat temporal i de la cotització de la part empresarial assumida per la parapública, així com al perjudicat l'import que resulti degudament acreditat en trobar-se el mateix representat per advocat i haver exercit les accions al seu abast.

En l'acte del judici oral el Ministeri Fiscal modificà el seu escrit de qualificació provisional en el sentit de retirar l'acusació en contra del denunciat P. L. S., mantenint l'acusació i ratificant el seu escrit de qualificació provisional pel que feia a l'acusat F. J. L. B., amb la sola modificació de sol·licitar un termini de suspensió de la condemna de dos anys.

RESULTANT TERCER. La representació lletrada de l'acusació particular, en el seu escrit de qualificació provisional, mostrà el seu acord amb la relació de fets, la qualificació jurídica i les penes sol·licitades pel Ministeri Fiscal, sol·licitant en matèria de responsabilitat civil les següents indemnitzacions:

a) Per les lesions sofertes per M. G. T., 11.345,56 euros en concepte d'Incapacitat Total Transitòria (ITT), 6.600 euros en concepte d'Incapacitat Parcial Permanent (IPP) i 40.000 euros en concepte de *Pretium doloris*.

b) Pel perjudici moral ocasionat a l'esposa i filles del lesionat, C. V. R. i I. G. V. i E. G. V., respectivament, 15.000 euros per l'esposa i 9.000 euros per cadascuna de les filles.

c) Per les despeses que van haver d'assumir M. G. T., C. V. R. i I. G. V. i E. G. V., pels conceptes d'allotjament, restauració, telèfon, transport, roba i pèrdua de salari, la suma total de 4.790,10 euros.

En l'acte del judici oral la representació lletrada de l'acusació particular ratificà el seu escrit de qualificació provisional, demanant la condemna en costes de l'acusat i del denunciat, inclosos els honoraris d'advocat de dita acusació.

RESULTANT QUART. La Defensa de l'acusat F. J. L. B. i de la companyia ASSEGURANCES GENERALS, SA, en el seu escrit de qualificació provisional, manifestà el seu desacord amb la relació dels fets i la qualificació jurídica realitzades pel Ministeri Fiscal i l'acusació particular, entenent que l'accident no fou responsabilitat del seu defensat, qui es limità a intentar treure el seu vehicle del cap del Port, on se li quedà bloquejat pel temps i un talús de neu, sense que en cap moment demanés a M. G. T. de sortir del vehicle, i que les lesions que aquest va patir foren a conseqüència de la col·lisió del vehicle conduït per P. L. S. contra la furgoneta de F. J. L. B., degut a que P. L. S. no va poder dominar el seu vehicle i evitar la col·lisió contra la furgoneta a causa de l'estat de la calçada.

Entén, doncs, que els fets d'autes no són constitutius de cap il·lícit penal per part del seu defensat i, subsidiàriament, en el cas de que el Tribunal entengués que F. J. L. B. fos responsable, ho seria d'una contravenció penal de lesions per imprudència de l'article 477.2 del Codi penal. Així, amb caràcter principal la representació lletrada de l'acusat F. J. L. B. sol·licita la seva absolució i, subsidiàriament, la condemna per una contravenció

penal a la pena de 500 euros de multa i una setmana de privació del permís de conduir.

En matèria de responsabilitat civil, entén que no hi ha lloc a cap pronunciament i, subsidiàriament, s'hauria de determinar un repartiment de culpes entre el seu defensat i P. L. S. i la víctima, a raó del 50 per cent pels dos conductors i un 50 per cent per la víctima M. G. T., sobre els següents imports de les indemnitzacions: en concepte d'Incapacitat Total Transitòria (ITT), la suma de 400,76 euros pel període en que M. G. T. va rebre el 66 per cent de la seva base diària, més la suma de 2.856,71 euros per la resta del període; en concepte de *Pretium doloris*, fixat pel metge forense en 7/7, la suma de 14.000 euros, a raó de 2.000 euros el punt; en concepte d'Incapacitat Parcial Permanent (IPP), fixat pel metge forense en el 6 per cent, la suma de 5.400 euros, a raó de 900 euros el punt, tenint en compte l'edat del perjudicat.

S'oposa a qualsevol indemnització en concepte de perjudici moral a l'esposa i filla del perjudicat, perquè no resta provat en autes, i en concepte de despeses d'allotjament i manutenció per no ésser procedents.

En l'acte del judici oral la Defensa de l'acusat F. J. L. B. ratificà el seu escrit de qualificació provisional afegint, amb caràcter més subsidiari, que en cas de ser condemnat per un delictes menor, ho sigui a la pena de 3 mesos de privació del permís de conduir i un mes de presó condicional, amb un termini de suspensió de 6 mesos.

RESULTANT CINQUÈ. La Defensa del denunciat P. L. S. i de la companyia ANDORRANA D'ASSEGURANCES, en el seu escrit de qualificació provisional, manifestà que dissentia parcialment del Ministeri Fiscal, al·legant que la manca de visibilitat derivada de les condicions climatològiques extremes i la manca de senyalització del vehicle conduït per F. J. L. B. feien impossible

que el seu defensat s'adonés de la presencia de al furgoneta, no podent evitar la col·lisió tot i conduir amb extrema precaució, per la qual cosa entén que, pel que respecta al seu defensat, els fets no són constitutius de la contravenció penal de lesions per imprudència lleu de l'article 477.2 del Codi penal, no sent responsable P. L. S. de dita contravenció penal, sol·licitant la seva absolució, sense haver-hi lloc a responsabilitat civil.

Subsidiàriament, en cas de considerar-lo culpable de la contravenció penal, demana la imposició de una pena de multa de 300 euros i 15 dies de privació del permís de conduir i, pel que fa a la responsabilitat civil, una repartició de culpes del 10 per cent al seu defensat i del 90 per cent a F. J. L. B. respecte de les següents indemnitzacions: en concepte d'Incapacitat Total Transitòria (ITT), la suma de 400,76 euros pel període en que M. G. T. va rebre el 66 per cent de la seva base diària, més la suma de 2.856,71 euros per la resta del període, fent el total de 3.257,47 euros; en concepte d'Incapacitat Parcial Permanent (IPP), fixat pel metge forense en el 6 per cent, la suma de 5.500 euros; en concepte de *Pretium doloris*, fixat pel metge forense en 7/7, la suma de 10.5000 euros. S'oposa la indemnització reclamada en concepte de perjudici moral per l'esposa i filles del perjudicat, perquè no estar acreditat dit perjudici, i també a la indemnització en concepte de despeses diverses per no ésser procedents.

En l'acte del judici oral la Defensa del denunciat P. L. S. reitera i eleva a definitives les seves conclusions provisionals.

CONSIDERANT PRIMER. Els fets declarats provats constitueixen un delictes menor de lesions per imprudència greu, tipificat en l'article 117.1 i 4 del Codi Penal.

Té declarat aquest Tribunal que la imprudència o negligència per a què sigui punible, ja com delictes de l'article 104, ja com delictes de l'article 117, ambdós del Codi Penal, exigeix la

concurrència dels següent requisits: a) una acció u omissió comesa amb infracció del deure objectiu de cura; b) el resultat de mort o de lesions de la víctima previst en els esmentats articles del Codi Penal; i, c) la relació de causalitat entre l'actuació negligent o imprudent de l'agent i el resultat típic.

En el present cas, queda palès la concurrència del segon dels requisits, doncs l'informe forense acredita la seqüela resultant del trastorn orgànic de la conducta de caràcter irreversible, amb els efectes que li provoca, el que s'ha de considerar com una malaltia somàtica perdurable.

D'altra banda, no és discutit que les lesions que sofrí el perjudicat M. G. T. foren a conseqüència de l'impacte que rebé al seu cos pel desplaçament de la furgoneta Fiat Ducato matrícula (AND) XXXXX que conduïa l'acusat F. J. L. B., doncs ha quedat acreditat que en la posterior col·lisió del camió bolquet Mercedes Benz matrícula (AND) G7974, conduït per Luis GOMEZ COLLAZO, contra la furgoneta, ni el camió ni la furgoneta arribaren a impactar contra el cos de M. G. T..

La qüestió rau en determinar la causa eficient del desplaçament de la furgoneta amb la conseqüència d'impactar contra el cos del perjudicat M. G. T., causant-li les greus lesions descrites en el Resultant de fets provats.

Consta acreditat que el desplaçament de la furgoneta fou degut a l'impacte que rebé, restant parada, del vehicle Volkswagen Bora matrícula britànica XXXXXXXXX que conduïa el denunciat P. L. S., per la qual cosa cal esbrinar quina fou la causa de dit impacte doncs és evident que en la producció dels fets hi hagué la concurrència de dues accions, la de l'acusat F. J. L. B. i la del denunciat P. L. S., però aquesta concurrència no pot comportar, per sí sola, l'existència de culpa punible en ambdós conductors doncs el que procedeix és determinar quina, de entre les dues accions, fou la causa eficient i directa del resultat lesiu, en virtut de la doctrina de la causalitat eficient i adequada, generalment

admesa per la jurisprudència del Principat (per totes la sentència de 4 de març del 2015, causa núm. 4300203/2012), que obliga a una selecció de les diferents causes concurrents fins a identificar quina d'elles és la causa directament determinant del resultat, doncs la connexió jurídica entre la conducta imprudent i el resultat no es pot realitzar des d'una perspectiva exclusivament naturalística sinó, reiterem, conforme a la doctrina de la causalitat eficient i adequada de manera que, en el cas de concurrència de culpes, s'ha d'esbrinar en quina mesura cada una de les culpes fou determinant en la producció del resultat, tant des del punt de vista qualitatiu com quantitatiu, per atribuir-li la condició de causa directa, lògica i eficient del resultat.

Aplicant aquesta doctrina, el Tribunal entén que la causa eficient i directa de les lesions que va patir M. G. T. fou l'acció negligent del conductor de la furgoneta, l'acusat F. J. L. B., acció negligent no pel xoc de la furgoneta amb contra un talús de neu acumulada a la cuneta dreta, segons el seu sentit de marxa, doncs no ha estat acreditat que conduís de manera desatenta o a velocitat no adequada a les condicions de la calçada, o superior a la limitada en aquell tram, que era de 30 Km/h. La seva acció negligent rau en el fet de que, un cop la furgoneta quedà entravessada a la calçada, en una forma obliqua, envaint el carril per on circulava inicialment (foli 28), l'acusat F. J. L. B. no va procedir immediatament a senyalitzar-la adequadament, com era la seva obligació, infringint l'article 27.3 del Codi de la Circulació que obliga a senyalitzar convenientment el vehicle quan aquest, per causa d'accident o d'avaria, obstaculitza la calçada, fent servir els llums d'emergència, i si no en disposa els llums de posició, i els dispositius de presenyalització de perill reglamentaris, llevat que les condicions de la circulació no permetin efectuar-ho, dispositius que han de col·locar-se l'un al davant i l'altre al darrere del vehicle, com a mínim a 50 metres de distància i de forma que siguin visibles des de 100 metres, almenys, pels conductors que s'aproximen.

Es pot admetre que, per la rapidesa en que es produí la col·lisió del vehicle Volkswagen contra la furgoneta, el conductor de la furgoneta no tingués temps de situar els dispositius de presenyalització de perill reglamentaris, en la forma obligada pel Codi de Circulació. En aquest sentit, al judici oral reconegué que portava un triangle darrera del seu seient, i que no el va posar perquè no va tenir temps, que tot passà molt ràpid.

Però no admet cap mena de justificació el fet que l'acusat F. J. L. B. deixés el vehicle amb totes les llums apagades, doncs havia d'accionar les llums d'emergència o, quan menys, les llums de posició per tal d'advertir la presència de la furgoneta als altres conductors.

L'acusat té reconegut, ja a la primera declaració al Servei de Policia, que no va pensar en els possibles perills i que tampoc va senyalitzar la posició de la furgoneta i advertir a la resta d'usuaris de la via (foli 36), i si bé al judici oral va manifestar que tenia les llums posades i els 4 intermitents, i que el cop del camió produí que es paressin les llums intermitents, reiterant que les llums d'emergència hi eren. Però la versió de l'acusat queda desvirtuada per les manifestacions de testimonis i de l'agent instructor de l'atestat.

Així, el conductor del Volkswagen, P. L. S., a la primera declaració al Servei de Policia ja manifestà que la furgoneta tenia totes les llums apagades (foli 41), el que reiterà a la seva declaració a la Batllia (folis 102-103) i al judici oral. També l'ocupant del vehicle Volkswagen David John MANSON a la Batllia manifestà que la furgoneta estava aturada al carril de circulació sense senyalitzar la seva presència mitjançant llums, intermitents, triangles de posició o altres (foli 105), i el conductor del camió que tot seguit també col·lidir contra la furgoneta, Luis GOMEZ COLLAZO, al judici oral declarà que la camioneta amb la qual impacta no estava senyalitzada ni portava intermitents posats, i que no duia cap llum encesa.

És cert que en l'acte del judici oral el testimoni Josep Manel VILARIÑO VILARIÑO manifestà que creia que la furgoneta duia llums i intermitents posats, però també reconegué que no va veure res, i que tot ja havia passat quan ell arribà, i encara que també digué que la furgoneta duia les llums de carretera posades, finalment admeté que no n'estava segur del tot i que de fet no ho recordava.

També a l'atestat (folis 3 a 32) ratificat en l'acte del judici oral per l'agent del Servei de Policia amb carnet professional núm. PO241, que fou un dels actuant, s'hi fa constar que els agents varen comprovar que l'enllumenat de la furgoneta no es trobava accionat i que, feta la corresponent comprovació, el sistema funcionava correctament (foli 6), reiterant dit agent en l'acte del judici oral que creia recordar que la furgoneta no portava les llums enceses i els *warnings* tampoc, no hi havia cap senyalització.

De l'atestat resulten acreditats els següents extrems: 1r) les condicions de la calçada i meteorològiques, tram recte amb un pendent superior o igual al 6 per cent, amb senyalització vertical de limitació específica de velocitat a 30 km/h, essent de nit i sense enllumenat artificial, trobant-se la calçada coberta per una capa de glaç, essent la visibilitat reduïda a uns 10 metres degut a la boira espessa, el vent i la lleugera nevada que queia; 2n) la posició en que quedà el vehicle furgoneta, entravessada a la calçada en una forma obliqua, envaint el carril per on circulava inicialment (foli 28) de manera que constituïa un perillós obstacle per la resta d'usuaris de la mateixa, precisament per les condicions de manca de visibilitat derivat de les condicions meteorològiques del moment; i, 3) com ja s'ha exposat, que l'enllumenat de la furgoneta no es trobava accionat i que, feta la corresponent comprovació, el sistema funcionava correctament (foli 6).

El Tribunal conclou, d'acord amb la prova practicada, que la causa eficient i directa de les lesions sofertes per M. G. T. fou l'actuació negligent del conductor de la furgoneta Fiat Ducato

(AND) XXXXX, l'acusat F. J. L. B., per no senyalitzar la presència del seu vehicle després del xoc contra un talús de neu, deixant-la fins i tot amb les llums apagades, quan la més mínima prudència li exigia senyalitzar-la convenientment ja que la furgoneta constituïa un obstacle, en quan envaïa parcialment el carril per on venia circulant, i suposava un evident perill per als altres vehicles que circulaven pel mateix carril, sobretot tenint en compte les condicions climatològiques, de nit, sense enllumenat i amb una visibilitat reduïda a uns 10 metres, el que feia impossible que els altres conductors que circulaven pel mateix carril poguessin advertir la presència de la furgoneta amb la suficient antelació per evitar col·lidir contra ella.

El Tribunal entén que la negligència de l'acusat F. J. L. B. ha de considerar-se greu, perquè va ometre la diligència més elemental i primària, exigible a qualsevol conductor en les mateixes circumstàncies, com era senyalitzar la posició de la furgoneta amb els mitjans que tenia al seu abast, com eren els llums d'emergència o els llums de carretera o de posició.

El Tribunal considera que no hi ha lloc a apreciar culpa concurrent del conductor del vehicle Volkswagen Bora matrícula britànica XXXXXXXXX, P. L. S., doncs no consta acreditat que circulés de manera desatenta o a velocitat no adequada a les condicions de la calçada, o superior a la limitada en aquell tram, que era de 30 Km/h, ben al contrari, no hi ha cap prova que desvirtuï la seva manifestació de que circulava poc a poc, havent quedat també acreditat que el seu vehicle duia pneumàtics de contacte nous (foli 6), no essent-li imputable la col·lisió del seu vehicle contra la furgoneta, col·lisió que no va poder evitar pel fet de que la furgoneta no estava gens senyalitzada i la visibilitat estava reduïda a uns 10 metres, per causa de boira espessa, el vent i la lleugera nevada que queia.

CONSIDERANT SEGON. L'acusat F. J. L. B. és penalment responsable en el concepte d'autor del delictes menor de lesions per imprudència ja definit, per haver realitzat personalment els fets punibles, de conformitat amb allò que disposen els articles 20 i 21 del Codi Penal, participació que resulta de la prova practicada, d'acord amb tot el que s'ha exposat en el precedent Considerant.

CONSIDERANT TERCER. No concorren en l'acusat F. J. L. B. circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal i que a efectes de fixació de la pena i de conformitat amb el disposat de l'article 56 del Codi Penal, tenint en compte les circumstàncies personals del l'acusat, que té declarat al judici oral que té família i que treballa i que precisa el permís de conduir doncs condueix un camió grua, essent l'únic de l'empresa que té el permís per portar-lo, atenent també al temps transcorregut des de la data dels fets, el Tribunal li imposa la pena de tres mesos de presó condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys, i nou mesos de privació del permís de conduir.

CONSIDERANT QUART. D'acord amb allò que disposen els articles 90 i següents del Codi Penal, tot responsable criminalment ho és també civilment i, en dit concepte, condemnem a l'acusat F. J. L. B., solidàriament amb la companyia ASSEGURANCES GENERALS, SA, a indemnitzar a M. G. T. en les quantitats que es diran, tenint en compte que, d'acord amb l'informe forense final (folis 153 a 164), les lesions que patí dit perjudicat a conseqüència de l'accident tardaren 516 dies en consolidar-se, tots ells de baixa laboral, restant-li seqüeles consistents en un trastorn orgànic de la conducta de caràcter irreversible, que li genera alteració de la memòria a curt, mig i llarg termini, alteracions de caràcter (irritabilitat), alteracions de la son, apatia, abúlia.

Amb caràcter subsidiari, la representació lletrada de l'acusat F. J. L. B. sol·licita un repartiment de culpes, a raó del 50 per cent

pel seu defensat i un 50 per cent per la víctima M. G. T., culpa de la víctima que fonamenta en el fet d'haver baixat de la furgoneta i haver-se col·locat al costat de dit vehicle.

No hi ha lloc a apreciar culpa concurrent de la víctima pel sol fet d'haver baixat de la furgoneta i col·locar-se junt a dit vehicle, doncs és recomanació de la seguretat vial abandonar el vehicle accidentat o avariament i allunyar-se de la calçada. El perjudicat estava fora de la calçada i no consta que, atès la immediatesa de la col·lisió amb el vehicle Volkswagen, tingués temps d'allunyar-se suficientment de la furgoneta.

Així, l'acusat F. J. L. B. i la companyia ASSEGURANCES GENERALS, SA, solidàriament, hauran d'indemnitzar:

1r. A la Caixa Andorra de Seguretat Social (C.A.S.S.) en la quantitat de 60.039,58 euros, en concepte de prestacions de reembossament, d'incapacitat temporal i de la cotització de la part empresarial assumida per la parapública abonades per compte del lesionat M. G. T..

2n. A M. G. T. en les següents quantitats:

a) en concepte d'Incapacitat Total Transitòria (ITT), la suma de 3.861,81 euros, que resulta del càlcul dels 516 dies de baixa sobre la base diària de 39,29 euros, descomptada la suma de 16.411,83 euros, corresponent a l'import brut de les prestacions econòmiques per incapacitat temporal que li foren abonades per la Caixa Andorra de Seguretat Social (C.A.S.S.) durant tota la baixa, segons resulta dels folis 144 i 151.

b) concepte d'Incapacitat Parcial Permanent (IPP), avaluada en un 6 per cent, la suma de 6.000 euros, a raó de 1.000 euros el punt, atenent la seva edat al temps dels fets.

c) 30.000 euros, en concepte de *Pretium doloris*, avaluat com a molt important (7/)

3r. La representació lletrada de l'acusació particular reclama una indemnització pel perjudici moral ocasionat a l'esposa i filles del lesionat, que xifra en la quantitat de 15.000 euros per l'esposa i de 9.000 euros per cadascuna de les filles, *tenint en compte no només el patiment sofert per les mateixes durant el temps que el Sr. M. G. T. va restar ingressat a l'hospital...., sinó també i sobretot el fet que des de l'accident el Sr. M. G. T. no ha tornat mai a ser el mateix, patint un trastorn orgànic de la conducta de caràcter irreversible (alteracions de la memòria a curt, mig i llarg termini, alteracions de caràcter (irritabilitat), alteracions de la son, apatia, abúlia, etc... i necessitant ajuda en totes les activitats de la vida quotidiana.*

En relació al *patiment sofert per les mateixes durant el temps que el Sr. M. G. T. va restar ingressat a l'hospital....*, cal dir que mai s'ha reconegut als familiars directes del lesionat un perjudici moral pel fet de l'hospitalització d'aquest. Altra cosa és el dret a la indemnització de perjudicis materials, com són despeses derivades de l'hospitalització. I, en quan al perjudici moral que reclamen fonamentat en que el seu espòs i pare necessita *ajuda en totes les activitats de la vida quotidiana*, el Tribunal considera que aquest extrem no ha estat acreditat doncs, d'acord amb l'informe forense final, les seqüeles que pateix M. G. T. són un trastorn orgànic de la conducta de caràcter irreversible, que li genera alteració de la memòria a curt, mig i llarg termini, alteracions de caràcter (irritabilitat), alteracions de la son, apatia, abúlia. A l'informe forense res diu que aquestes seqüeles li comportin la necessitat d'ajuda d'una tercera persona en totes les activitats de la vida quotidiana, com al·lega la representació lletrada de l'acusació particular

Que el perjudicat *no ha tornat a ser mai més el mateix*, o que, com manifestà la seva filla I. G. V. en l'acte del judici oral, abans de l'accident era una persona molt activa i després de l'accident és depenent de la seva mare per dutxar-se, per menjar i que té

incidències en la seva vida familiar, no suposa que necessiti l'ajuda d'una tercera persona *en totes les activitats de la vida quotidiana*, doncs aquest supòsit no es compagina gens amb la avaluació de la Incapacitat Parcial Permanent (IPP) fixada a l'informe forense, de tant sols un 6 per cent.

En els casos d'Incapacitat Parcial Permanent (IPP), en tant que suposa una limitació de les capacitats de la víctima no sols en l'àmbit professional sinó també en l'ordre personal i domèstic, cal considerar que la persona que conviu amb la víctima, o que la té al seu càrrec, també pateix una afectació en la seva normalitat quotidiana anterior al fet causant de l'Incapacitat Parcial Permanent (IPP), i aquesta afectació li dona dret a una indemnització. Ara bé, aquest dret a indemnització no es pot reconèixer a altres familiars directes que no conviuen amb la víctima ni la tenen al seu càrrec.

La quantia d'aquesta indemnització a favor de la persona que conviu amb la víctima, o que la té al seu càrrec, necessàriament ha de venir fixada en funció de la indemnització reconeguda a la víctima en concepte d'Incapacitat Parcial Permanent (IPP). En el present cas, havent-li estat fixada la indemnització a favor de M. G. T. en concepte d'Incapacitat Parcial Permanent en 6.000, la indemnització que es reconeix a C. V. R., esposa de la víctima M. G. T., es fixa en la quantitat de 3.000 euros.

4t. A M. G. T., C. V. R. i I. G. V. i E. G. V., la suma de 4.275,82 euros, pels perjudicis soferts en els conceptes d'allotjament, restauració, telèfon, transport, roba i pèrdua de salari, per quan tots ells resten degudament acreditats.

5è. A E. G. V. la suma de 514,28 euros, en concepte de pèrdua de salari per causa de l'hospitalització del seu pare, segons consta acreditat als folis 236 i 237.

Totes les quantitats indicades s'incrementaran amb els interessos legals fins al seu total pagament.

CONSIDERANT CINQUÈ. D'acord amb el que disposen els articles 174 i 175 del Codi de Procediment Penal, cal imposar a l'acusat F. J. L. B. el pagament de les despeses processals causades, amb inclusió de les despeses ocasionades per la representació lletrada de l'acusació particular.

V I S T : les disposicions legals aplicables al present cas, el Tribunal de Corts,

D E C I D E I X:

Absoldre el denunciat P. L. S. de la contravenció penal de lesions per imprudència lleu per la que venia acusat, així com a la responsable civil solidària Cia. ANDORRANA D'ASSEGURANCES.

Condemnar l'acusat F. J. L. B. com a responsable penalment en el concepte d'autor d'un delictes menor de lesions per imprudència greu, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat criminal, a la pena de TRES (3) MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys, i NOU (9) MESOS DE PRIVACIÓ DEL PERMÍS DE CONDUIR, així com al pagament de les despeses processals causades, amb inclusió de les despeses ocasionades per la representació lletrada de l'acusació particular.

Condemnar l'acusat F. J. L. B., solidàriament amb la companyia ASSEGURANCES GENERALS, SA, a indemnitzar:

A la Caixa Andorra de Seguretat Social (C.A.S.S.) en la quantitat de 60.039,58 euros.

A M. G. T. en la quantitat de 39.861,81 euros.

A C. V. R. en la quantitat de 3.000 euros.

A M. G. T., C. V. R. i I. G. V. i E. G. V. en la quantitat de 4.275,82 euros.

A E. G. V. en la quantitat de 514,28 euros.

Contra aquesta resolució es pot interposar recurs d'apel·lació per davant d'aquest Tribunal de Corts, en el termini de quinze dies següents a la seva notificació.

Així per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.